

בית המשפט העליון

עשת"ש 73058-02-26

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: רואי פרסול

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.2.2026 במ"ת 53162-09-25 שניתנה על-ידי כבוד השופטת א' דניאלי

תאריך הישיבה: ט' אדר תשפ"ו (26 פברואר 2026)

בשם העורר: עו"ד ירון פורר

בשם המשיבה: עו"ד נועה גפן

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.2.2026 (מ"ת 53162-09-25, השופטת א' דניאלי). בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר שהוטלו על המשיב.

2. ביום 18.9.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד העורר (ת"פ 53135-09-25) המייחס לו עבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. העורר נעצר ביום 8.9.2025 ומעצרו הוארך מעת לעת. לצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בהקשר הנוכחי אין צורך לפרט את כלל השלבים של הליך המעצר בעניינו. אציין רק כי ביום 5.10.2025 העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה והוחלט על הגשת תסקיר בעניינו. לאחר מכן, ובהתאם להמלצת שירות המבחן בתסקיר האמור, ביום 13.11.2025 בית המשפט המחוזי הורה

על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים, לאחר שהתרשם כי יש במתכונת זו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

4. ביום 27.1.2026 הגיש העורר לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר, היא הבקשה מושא ההליך דנן. בעיקרו של דבר, העורר ביקש כי יוסר הפיקוח האלקטרוני ויותר לו לצאת לעבודה. הבקשה התמקדה בצורך של העורר לפרנס את משפחתו, תוך פירוט נסיבות אישיות רלוונטיות. כן הוצע מקום עבודה קרוב לביתו של העורר. העורר אף הדגיש את שיתוף הפעולה המלא מצדו עם שירות המבחן. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניין הבקשה שהוגשה.

5. בתסקיר שהוגש ביום 4.2.2026 העריך שירות המבחן כי מעצרו הנוכחי של העורר מהווה גורם מרתיע ומקדם עבורו. כן תואר כי חלה הפחתה במסוכנות שנשקפת מהעורר כך שניתן להקל בתנאי מעצרו. עוד התרשם שירות המבחן לחיוב מן המפקחת המוצעת במסגרת מקום העבודה שצוין. על כן, שירות המבחן המליץ על הסרתו של הפיקוח האלקטרוני ועל מתן אפשרות לעורר לצאת לעבוד תחת פיקוח. עוד הומלץ כי ייקבעו לעורר חלונות התאוררות בליווי מפקחיו מעבר לשעות העבודה.

6. ביום 8.2.2026 הגישה המדינה תגובה ובה התנגדה לקבלת הבקשה. בעיקרו של דבר, טענה המדינה כי אין זה השלב המתאים להקל בתנאי המעצר של העורר, בין השאר בשים לב לכך שטרם חלף פרק זמן מספיק, כמו גם לכך שרמת המסוכנות שיש לייחס לעורר עודנה גבוהה. כן צוין שמקום העבודה המוצע נמצא בסמיכות למקום ביצוע העבירה, וכך גם המקום שבו שוהה העורר.

7. בהחלטתו הנזכרת בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה באופן חלקי בלבד, במובן זה, שנאות לפתוח לעורר שתי חלונות התאוררות למשך של מספר שעות כל אחד. עם זאת, הוא דחה את הבקשה להסרת הפיקוח האלקטרוני בשלב הנוכחי.

8. הערר מכוון נגד החלטה זו. לשיטת העורר היה מקום ליתן משקל לנסיבותיו המשפחתיות ולהערכה החיובית של שירות המבחן ביחס לחלופה הכוללת יציאה לעבודה. כן הודגש הקושי הכלכלי של משפחתו של העורר, בפרט בשים לב לכך שאשתו

של העורר מפקחת עליו (ועל כן אינה עובדת) ולנסיבות משפחתיות מורכבות שלא יפורטו כאן.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 26.2.2026, ובו חזר בא-כוחו של העורר על עיקרי הטענות. לעומת זאת, באת-כוח המדינה הטעימה כי טרם בשלה העת לביטולו של הפיקוח האלקטרוני, הן במישור הזמן והן בהתחשב בגיליון ההרשעות של העורר.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי. אני שותפה לגישה ההדרגתית שנקט בית המשפט המחוזי, שהיא הגישה הראויה בתחום של הסרת המגבלות בשלב המעצר. לצד זאת, אני סבורה כי במקרה מיוחד זה יש מקום לתת משקל הן לנסיבות המשפחתיות התומכות בחיזוק יכולתם של העורר ובת זוגו לפרנס את ילדיהם והן ולאופי האיכותי של הפיקוח במקום העבודה המוצע כפי שבוטא בתסקיר שירות המבחן. על כן, נקודת האיזון במקרה זה לגישה עוברת במתן אפשרות חלקית לעורר לעבוד. בהמשך לכך, התיק יחזור לבית המשפט המחוזי לצורך העברתו של העורר למעצר בית בתנאים שיאפשרו יציאה לעבודה בפיקוח במשך שלושה ימים בשבוע בשלב זה. בית המשפט המחוזי ייקבע מגבלות מתאימות לשם כך, וייתן דעתו בנוגע לאפשרות שהעורר יעבוד מביתו ביתר הימים, ככל שתנאי העבודה יאפשרו זאת. לא נעלם מעיניי החשש שהוצג ביחס למקום ביצוע העבירה וקרכתו היחסית לביתו של העורר ולמקום העבודה המוצע, וחזקה על בית המשפט המחוזי שישקול היבט זה במסגרת התנאים שיקבע.

11. סוף דבר: הערר מתקבל בחלקו כאמור בפסקה 10 לעיל.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"ו (05 מרץ 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת